

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Dortmund (Germania) la 20 aprilie 2023 –
ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH/Land
Nordrhein-Westfalen**

(Cauza C-253/23, ASG)

(2023/C 261/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgerichts Dortmund

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH

Pârât: Land Nordrhein-Westfalen

Întrebările preliminare

1. Dreptul Uniunii, în special articolul 101 TFUE, articolul 4 alineatul (3) TUE, articolul 47 din cartă, precum și articolul 2 punctul 4 și articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2014/104/UE ⁽¹⁾, trebuie interpretat în sensul că se opune interpretării și aplicării legislației unui stat membru prin care partea pretins prejudiciată de o încălcare a articolului 101 TFUE, constatată cu efect obligatoriu în temeiul articolului 9 din Directiva 2014/104/UE sau al dispozițiilor naționale de transpunere a acesteia, este oprită să își cedeze în fiducie drepturile, mai ales în cazul despăgubirilor colective sau dispersate, unui furnizor de servicii juridice autorizat, pentru ca acesta să le invoce în comun cu drepturile altor părți pretins prejudiciate într-o acțiune „follow-on”, în cazul în care nu există nicio altă posibilitate legală sau convențională echivalentă pentru reunirea creanțelor reprezentând despăgubiri, în special pentru că nu conduc la hotărâri de obligare la executarea unei prestații sau pentru că nu sunt, pentru alte motive procedurale sau economice, practicabile, respectiv, rezonabile obiectiv, cu consecința că repararea prejudiciilor de mică valoare în special devine imposibilă din punct de vedere practic sau, în orice caz, excesiv de dificilă?
2. Dreptul Uniunii trebuie interpretat în acest sens cel puțin în cazul în care este necesar ca drepturile la despăgubiri să fie urmărite în lipsa unei decizii privind pretinsa încălcare, adoptată, cu efect obligatoriu în sensul legislației naționale întemeiate pe articolul 9 din Directiva 2014/104/UE, de Comisia Europeană sau de autoritățile naționale (așa numita acțiune „stand-alone”), dacă, pentru urmărirea prin instrumentele dreptului civil, nu există, pentru motivele menționate în cadrul primei întrebări, alte posibilități legale sau convenționale echivalente de reunire a creanțelor reprezentând despăgubiri și în special atunci când altfel nu ar fi urmărită deloc încălcarea articolului 101 TFUE, așadar, nici prin „public enforcement”, nici prin „private enforcement”?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la cel puțin una dintre cele două întrebări, dispozițiile corespunzătoare din dreptul german trebuie să rămână neaplicate în cazul în care nu este posibilă interpretarea lor în conformitate cu dreptul Uniunii, cu consecința că cesiunile sunt valabile cel puțin din acest punct de vedere și că este posibilă invocarea efectivă a drepturilor?

⁽¹⁾ Directiva 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene (JO 2014, L 349, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Ustavni sud Republike Hrvatske (Croatia) la 28 aprilie
2023 – E. P./Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni
postupak**

(Cauza C-277/23, Ministarstvo financija)

(2023/C 261/17)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Ustavni sud Republike Hrvatske